το αντιδοτο

Η ΘΑΝΑΣΙΜΗ ΚΡΙΣΗ ΤΟΥ ΛΕΥΚΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ
ὑπό: OSWALD SPENGLER

TELEX

ΝΑΡΚΩΤΙΚΑ:ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΣΘΕΝΕΙΑ

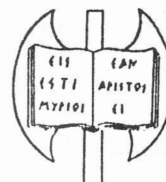
ΤΕΥΧΟΣ 2

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Το ΑΝΤΙΔΟΤΟ του Σεπτεμβρίου θα είναι αφιερωμένο στις Εθνικιστικές-Πολιτιστικές κινήσεις των Ευρωπαίων και των άλλων συναγωνιστών μας.

το αντιδοτο

Η ΜΑΧΗ ΤΟΥ ΒΕΡΟΛΙΝΟΥ
Η ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΑΝΑΘΕΩΡΗΣΗ ΤΟΥ ΦΑΣΙΣΜΟΥ
Η ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ
ΟΙ ΗΡΩΕΣ
υπό: Θ. Καρλάυλ

ΤΕΥΧΟΣ 3

ΤΟ ΑΝΤΙΔΟΤΟ
(Μηνιαῖο ἀνένταχτο περιοδικό)
'Εκδότης-Διευθυντής συντάξεως:
ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΓΙΑΛΑΜΑΣ
Συντάσσεται ὑπό ἐπιτροπῆς.
ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ:
ΤΑΜΠΑ 4-6
I63 42 'Ηλιούπολις
Τιμή τεύχους: δρχ I00

ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΣΤΟΝ ΑΡΙΣΤ. ΚΑΛΕΝΤΖΗ

Ο σύντροφος Αριστοτέλης Καλέντζης συμπλήρωσε απο καιρό τα 2/3 της ποινής του και ο συνήγορός του ζήτησε την προβλεπόμενη από το Νόμο υπό όρους αποφυλάκιση του συναγωνιστού μας.Η Πολιτεία όμως απέρριψε την αίτηση αποφυλάκισης με το αιτιολογικό ότι είναι "αμετανόητος και επικίνδυνος".

Αν ο σύντροφός μας ήταν δολοφόνος,μαστρωπός,κίναιδος ή προοδευτικός θα είχαν ξεσηκωθεί ακόμα και οι πέτρες.Θα είχε ξεσηκωθει ο τύπος και οι απανταχού υπερασπιστές των ανθρώπινων δικαιωμάτων.Ισως και να έτριζε η καρέκλα του κ.Προέδρου όπως έγινε με την περίπτωση του ομοφυλόφυλου δολοφόνου 'Αγγελου.Δυστυχώς όμως γι'αυτούς ο σύντροφός μας διώκεται για τις ιδέες του,για τη σταθερότητα του στις ιδέες του που είναι και δικές μας ιδέες,διώκεται γιατι κάπου το κατεστημένο"μυρίστηκε" πως για μας δεν μετρά τόσο ο επαναστατικός τρόπος δράσεως όσο ο επαναστατικός τρόπος σκέψεως.

Η ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΤΟ ΓΕΡΜΑΝΟ- ΣΟΒΙΕΤΙΚΟ ΣΥΜΦΩΝΟ

καί ἡ συμπεριφορά τοῦ Κ.Κ. Γαλλίας

Οἱ ἐργάτες καί οἱ ἀγρότες νά μήν πιστεύουν ὅσους λένε ὅτι ὁ πόλεμος αὐτός γίνεται γιά τήν σωτηρία τῆς Δημοκρατίας ἀπό τόν Φασισμό. Αὐτός ὁ πόλεμος γίνεται γιά τόν θρίαμβο τῆς ἀντίδρασης....

Μανιφέστο τῆς Κομμουνιστικῆς Διεθνοῦς 7 Νοεμβρίου 1939

Μέ τήν εἰσήγησί του στό 7º Συνέδριο τῆς Κομμουνιστικῆς Διεθνοῦς (1935) ὁ σύντροφος Γκεόργκι Δημητρώφ ἔθετε τέλος στήν καταστροφική πολιτική τῆς 10ης ὁλομελείας τῆς Ἐκτελεστικῆς ἐπιτροπῆς τῆς Κ.Δ. (1929) καί ἐγκαινίαζε ἐπισήμως τήν νέα ἐποχή τῶν «Λαϊκῶν Με..των».

Ὁλόκληρο τό κομμουνιστικό κίνημα ἄρχισε νά ἐγκαταλείπη τίς πρῶτες ἀδιάλλακτες θέσεις του (τά σημάδια τῆς ἀναδιπλώσεως εἶχαν γίνει αἰσθητά ἀπό τόν περασμένο χρόνο) καί ἐπιχειροῦσε νά συναδελφωθῆ μέ τά ἄλλα κόμματα τῆς Εὐρωπαϊκῆς ἀριστερᾶς κάτω ἀπό τίς σημαῖες ἑνός κοινοῦ μετώπου ἐναντίον τῆς Φασιστικης ἀπειλῆς. Ὁ Δημητρώφ εἶχε ἀντιληφθεῖ σωστά ὅτι ἡ Εὐρώπη, παρ' ὅλους τούς κλυδωνισμούς τῆς μεγάλης οἰκονομικῆς κρίσεως ἦταν ἀκόμη σέ θέσι νά ἀντιμετωπίση μέ ἐπιτυχία μιά ἐξ ἐφόδου ἐπίθεσι τῶν κομμουνιστῶν. Γι' αὐτόν τόν λόγο ἐπιχειρεῖ νά τήν ἀνατρέψη ἐκ τῶν ἔσω:

> **Σύντροφοι, θυμᾶστε τήν παληά ἱστορία γιά τήν κατάληψη τῆς Τροίας; Ἡ Τροία ἦταν ὀχυρωμένη μέ ἀπόρθητα φρούρια γιά νά ἀμύνεται στά ἐχθρικά στρατεύματα πού ἐπιτίθονταν ἐναντίον της. Καί τά ἐπιτιθέμενα στρατεύματα, προσφέροντας πολλά θύματα, δέν μποροῦσαν νά νικήσουν ὡς τότε, πού μέ τήν βοήθεια τοῦ περίφημου Δουρείου Ἵππου μπόρεσαν νά εἰσχωρήσουν μέσα στούς κόλπους τοῦ ἐχθροῦ...**
> (Εἰσήγηση στό 7ο Συνέδριο τῆς Κ.Δ. 2 Αὐγούστου 1935)

Αὐτός ὁ Δούρειος Ἵππος δέν εἶναι ἄλλος ἀπό τό «Λαϊκό μέτωπο». Οἱ κομμουνιστές παύουν νά μιλοῦν γιά κυριαρχία τοῦ προλεταριάτου καί ἀνεμίζουν τά λάβαρα τοῦ ἀντιφασιστικοῦ ἀγῶνος. Οἱ ἀγαθές τους προθέσεις συγκινοῦν τίς λαϊκές μάζες. Κομμουνιστές, Σοσιαλιστές, Σοσιαλδημοκράτες, ἀστοί, μικροαστοί, διανοούμενοι, πολλοί ἰδεαλιστές σπεύδουν νά πυκνώσουν τίς τάξεις τοῦ Λαϊκοῦ μετώπου πιστεύοντας ὅτι μ' αὐτόν τόν τρόπο θά ἀναχαιτήσουν καί θά συντρίψουν τήν φασιστική ἀπειλή.

Στίς 14 Ἰουλίου 1935 ὁ Jacques Duclos ἀντιπροσωπεύοντας τό Κ.Κ. Γαλλίας κηρύσσει στό Παρίσι τήν ἵδρυσι τοῦ Λαϊκοῦ Μετώπου καί γαλβανίζει τίς μάζες τοῦ σταδίου μ' αὐτά τά λόγια:

> Ναί, εἴμεθα οἱ ὑπερασπιστές τῆς ἐλευθερίας ἐναντίον τῶν Φασιστῶν καί ὁρκιζόμεθα νά κάνουμε τό κάθε τι ὥστε νά συνεχισθῆ καί αὔριο αὐτό πού σήμερα ἔχει πραγματοποιηθεῖ. Ἐμπρός κάτω ἀπό τήν σημαία τοῦ Λαϊκοῦ μετώπου. Ἐμπρός λαέ τῆς Γαλλίας. Δέν θά περάση ὁ φασισμός...

Τόν Ἀπρίλιο τοῦ 1936 κατά τήν διάρκεια τῆς προεκλογικῆς του ἐκστρατείας ὁ Maurice Thorez δέν διστάζει νά διακηρύξη:

> Ἀγωνιζόμεθα γιά τήν ὑπεράσπισι τῶν δημοκρατικῶν ἐλευθεριῶν πού ἀπειλοῦνται ἀπό τόν Φασισμό, ἀγωνιζόμεθα γιά τόν ἀφοπλισμό καί τήν διάλυσι τῶν φασιστικῶν ὁμάδων...

Μέσα σέ ἕνα ταραγμένο ἀπό τά πάθη κόσμο τό λαϊκό μέτωπο καί ἰδιαιτέρως τό ΚΚΓ κλονίζει καί τούς τελευταίους δισταγμούς τῶν λαϊκῶν μαζῶν. Τόν Μάιο τοῦ 1936 ἐπαναλαμβάνεται τό προηγούμενο τῆς Ἰσπανίας. Τό λαϊκό μέτωπο κυβερνᾶ τήν Γαλλία.

Μέ τήν ἔκρηξι τοῦ Ἰσπανικοῦ ἐμφυλίου πολέμου τά λαϊκά μέτωπα τῆς Εὐρώπης περνοῦν ἀπό τήν θεωρία στήν πράξι ἐκφράζοντας ἔμπρακτα τήν συμπαράστασί τους στήν ἀγωνιζόμενη κυβέρνησι τῆς Ἰσπανίας. Ὑπολογίζεται ὅτι 40.000 ἐθελοντές ἔσπευσαν νά πολεμήσουν στό πλευρό τῶν κυβερνητικῶν στρατευμάτων μέσα στούς σχηματισμούς τῶν Διεθνῶν ταξιαρχιῶν.

Ὁ μύθος μέσα στόν ὁποῖο περιτυλίγονται οἱ Διεθνεῖς ταξιαρχίες,. ἡ σύμπνοια τοῦ κομμουνιστικοῦ κόσμου ἐναντίον τοῦ φασισμοῦ συγκινεῖ ἀφάνταστα τήν κοινή γνώμη καί δημιουργεῖ καινούργιες συμπάθειες ἀκόμη καί μέσα στίς τάξεις τῶν ἀστῶν. Μπροστά σ' αὐτήν τήν κατάστασι ὁρισμένα πρωτοπαλλήκαρα τοῦ Βρεττανικοῦ ἀντικομμουνισμοῦ ὑποχρεώνονται νά ἀναθεωρήσουν ὁρισμένες ἀπό τίς ἰδέες τους. Ἡ Ἀγγλία καί ἡ Γαλλία ἐγκαταλείπουν τίς παλαιές ἐπιφυλάξεις τους καί σκέπτονται σοβαρά μιά στρατιωτική συνεννόησι μέ τήν ὑπέρμαχο τῶν δημοκρατικῶν ἐλευθεριῶν Σοβιετική Ρωσία. Σκοπός τους ἡ ἀναχαίτησις τοῦ φασιστικοῦ ἐπεκτατισμοῦ. Στήν Γαλλία τό Κ.Κ. νομίζοντας πώς ἑρμηνεύει σωστά τά σημάδια τῶν καιρῶν προετοιμάζεται. Ὁ Τορέζ ἀπαγορεύει κατηγορηματικά ὅλες τίς ἀπεργίες πού θά μποροῦσαν νά θέσουν σέ κίνδυνο τόν πολεμικό ἐξοπλισμό τῆς χώρας. Οἱ κομμουνιστικές ἐφημερίδες λαμβάνουν ὁδηγίες νά τονώσουν μέ ἐνθουσιώδη ἄρθρα τό ἀγωνιστικό φρόνημα τοῦ λαοῦ. Στίς συγκεντρώσεις τους οἱ κομμουνιστές ἐργάτες δέν ψάλλουν πλέον τήν Διεθνή ἀλλά τόν Γαλλικό Ἐθνικό ὕμνο.

Παράλληλα ἡ προσοχή ὅλων εἶναι στραμμένη πρός τήν Μόσχα. Τό σύνθημα γιά τόν «ἐθνικοαπελευθερωτικό ἀγῶνα» ἀναμένεται μέ ἀγωνία. Ὅλοι πιστεύουν ὅτι οἱ ὧρες τοῦ φασισμοῦ εἶναι πλέον μετρημένες.

Ὅμως ὁ μεγάλος ἱερέας τῆς Μέκκας τοῦ Κομμουνισμοῦ ἔχει διαφορετική γνώμη. Γι' αὐτόν ἡ Γερμανοσοβιετική φιλία ἀξίζει πολύ περισσότερο ἀπό τήν ὑπεράσπισι τῶν ἀθανάτων ἀρχῶν τῆς Κομιντέρν. Ἔτσι στίς 23 Αὐγούστου 1939 ἀδιαφορῶντας γιά τίς ἱκεσίες τῶν Δυτικῶν δημοκρατιῶν δέχεται στήν Μόσχα τόν Γερμανό ὑπουργό τῶν ἐξωτερικῶν γιά μιά σειρά συνομιλιῶν πού καταλήγουν τό ἴδιο κιόλας βράδυ στήν ὑπογραφή ἑνός συμφώνου φιλίας καί μή ἐπιθέσεως. Χαιρετίζοντας τήν νέα ἐποχή τῶν σχέσεων ἀνάμεσα στίς δύο χῶρες ὁ Στάλιν σηκώνει τό ποτήρι του λέγοντας:

> Γνωρίζω πόσο ὁ Γερμανικός λαός ἀγαπᾶ τόν Φύρερ του. Γι' αὐτό καί ἐγώ θά ἤθελα νά πιῶ στήν ὑγεία του...

Ἔκπληκτος γι' αὐτήν τήν θερμοτάτη ὑποδοχή ὁ φόν Ρίμπεντροπ ἀνταποδίδει τίς φιλοφρονήσεις. «Εἶχα τήν ἐντύπωσι πώς βρισκόμουν ἀνάμεσα σέ παλαιούς συναγωνιστές» θά θυμηθῆ ἀργότερα.

Ἡ εἴδησις τοῦ συμφώνου τῆς Μόσχας αἰφνιδιάζει καί ἀναστατώνει μαζί μέ τίς δημοκρατίες τῆς Δύσεως, τά κομμουνιστικά κόμματα τῆς Εὐρώπης. Τό Κ.Κ. Γαλλίας, τό ἰσχυρότερο τῆς Εὐρώπης κλονίζεται καί ἡ ἀγωνία τῆς ἡγεσίας του περιγράφεται παραστατικά στό βιβλίο τοῦ Λουί Ἀραγκόν: Les communistes. Εἶχαν ἐλπίσει σέ ἕναν πόλεμο ἐναντίον τῆς φασιστικῆς Γερμανίας, εἶχαν προετοιμασθεῖ γι' αὐτόν τόν πόλεμο. Ὅμως ἡ στάσι τῆς Μόσχας τούς ἔδενε τά χέρια. Πῶς θά ἦταν δυνατόν νά ἐμπλακοῦν σέ ἕναν πόλεμο ἐναντίον μιᾶς συμμάχου τῆς Ρωσίας;

Ὅλες οἱ προσπάθειες τοῦ κομμουνιστικοῦ κόμματος νά διεισδύση καί νά συγχωνευθῆ μέ τόν Ἐθνικό κορμό καταρρέουν. Δύο μέρες μετά τήν ὑπογραφή τοῦ συμφώνου πέφτει ἐπάνω του ἡ ὀργή καί ἡ ἀγανάκτησις τῆς Γαλλικῆς κυβερνήσεως. Δύο ἀπό τίς ἐφημερίδες του ἡ L' Humanité καί ἡ Ce Soir ὑποχρεώνονται νά κλείσουν. Ὁ παλιός σύντροφος ἀπό τά χρόνια τοῦ Λαϊκοῦ μετώπου Λεόν Μπλούμ διαχωρίζει τήν θέσι τῶν σοσιαλιστικῶν ἀπό τό ΚΚΓ καί σχολιάζει εἰρωνικά:

> Ἄν ἤμουν δημοσιογράφος ἤ ἐνεργός κομμουνιστής δέν θά διαμαρτυρόμουν (γιά τό «κλείσιμο» τῶν κομμουνιστικῶν ἐφημερίδων) ἀλλά κατά βάθος θά αἰσθανόμουν ἀνακούφισι ἐπειδή δέν θά ἤμουν ὑποχρεωμένος νά ἐξηγήσω τήν διαγωγή μου στούς ἀναγνῶστες μου ἤ στό ἀκροατήριό μου...

Ἀπομονωμένο ἀπό τόν ἐθνικό κορμό τοῦ ΚΚΓ ζητᾶ ἐπειγόντως ὁδηγίες καί προσπαθεῖ μέ προσεκτικές κινήσεις νά ξεφύγη ἀπό τήν τροχιά τῆς προηγουμένης του πολιτικῆς. Βεβαιώνει τούς ὀπαδούς του καί τόν Γαλλικό λαό ὅτι ἡ στάσις του ἐναντίον τοῦ φασισμοῦ δέν ἔχει μεταβληθεῖ ἀπό τό γερμανοσοβιετικό σύμφωνο του προσπαθῶντας νά τό δικαιολογήση τό χαρακτηρίζει σάν μοιραῖο ἐπακόλουθο τοῦ συμφώνου τοῦ Μονάχου. Προσπαθῶντας νά διατηρήση ἔστω καί αὐτά τά λίγα ράκη τῆς ἀξιοπιστίας του στέλνει τούς βουλευτές του νά ψηφίσουν ὁμοφώνως τίς πολεμικές πιστώσεις τῆς κυβερνήσεως Νταλαντιέ ἐνῶ στίς 6 Σεπτεμβρίου ὁ «πατριάρχης» τοῦ Γαλλικοῦ κομμουνιστικοῦ Μαρσέλ Κασέν δηλώνει:

→

Τό κομμουνιστικό κόμμα Γαλλίας διατηρεῖ ἀπέναντι στόν Ναζισμό τήν παλαιά στάσι του... Οἱ κομμουνιστές πού θά κληθοῦν ὑπό τά ὅπλα, μέ ἐπικεφαλῆς τόν Μωρίς Τορέζ θά πράξουν τό καθῆκον τους σάν [illegible] στρατιῶτες...

Στίς 17 Σεπτεμβρίου μιά ἀκόμη ἔκπληξις. Οἱ προστάτες τῶν λαϊκῶν ἐλευθεριῶν Ρῶσοι εἰσβάλουν μέ τήν σειρά τους μέσα στήν ἑτοιμοθάνατη Πολωνία. Γερμανοί καί Ρῶσοι, φασίστες καί κομμουνιστές σφίγγουν τά χέρια πάνω στήν ὁροθετική γραμμή πού προβλέπει τό μυστικό πρωτόκολλο τῆς Γερμανοσοβιετικῆς φιλίας. Αὐτό γιά τήν Γαλλική κυβέρνησι ἰσοδυναμεῖ μέ πρόκλησι. Μήν μπορῶντας νά ξεσπάση πάνω στήν Μόσχα, ξεσπᾶ πάνω στό Γαλλικό της φερέφωνο. Τό Γαλλικό ΚΚ τίθεται ἐκτός νόμου.

Αὐτό γιά τούς Γάλλους κομμουνιστές εἶναι ἕνα ἀνέλπιστο δῶρο. Ἀπαλλαγμένοι ἀπό τίς προηγούμενες δεσμεύσεις τους προσανατολίζονται μέ ταχύτητα πρός τήν νέα κατάστασι. Τά παράνομα τώρα ἔντυπά τους ἀρχίζουν νά μιλοῦν «γιά τόν κοινό ἀγῶνα τῆς Γερμανίας καί τῆς Σοβιετικῆς ἑνώσεως ἐναντίον τῶν καπιταλιστικῶν Δημοκρατιῶν τῆς Δύσεως. Ὅσο γιά τόν Μωρίς Τορέζ πού θά ἔδιδε πρῶτος τό παράδειγμα πολεμῶντας σάν Γάλλος στρατιώτης, λιποτακτεῖ ἀπό τούς πρώτους στίς 6 Ὀκτωβρίου καταφεύγοντας στήν Μόσχα. Ἀπό κεῖ δέν θά πάψη νά καταγγέλη στούς συμπατριῶτες του τόν ἰμπεριαλιστικό πόλεμο τῆς Γαλλίας ἐναντίον τῆς φίλης καί συμμάχου Γερμανίας.

....

Γιά τήν κομμουνιστική συμμετοχή στήν Γαλλική ἧττα οἱ πνευματικοί κληρονόμοι τοῦ Τορέζ ἐτήρησαν σιωπή ἰχθύος. Ἀλλά καί οἱ διάφορες Γαλλικές κυβερνήσεις ἐφρόντησαν νά ἀποσιωπήσουν τό ὅλο θέμα. Τά γραμμένα μέ κιμωλία «πουρκουά» πάνω στά σακίδια τῶν Γάλλων στρατιωτῶν τήν ἄνοιξι τοῦ 1940 ἦσαν μιά πραγματικότητα πού ὅλοι προσπαθοῦσαν νά ξεχάσουν. Στά 1951 ὅμως ὁ A. Rossi μέ τό βιβλίο-ντοκουμέντο Les Communistes Francçais pendant la drôle de guerre ξαναέφερνε τό καυτό αὐτό θέμα στήν ἐπικαιρότητα. Τά φωτοτυπημένα ἀποσπάσματα ἀπό τίς ἐφημερίδες καί τά ἔντυπα τοῦ τότε παρανόμου κομμουνιστικοῦ τύπου ρίχνουν ἄπλετο φῶς μέσα σ' ἐκείνη τόν τόσο σκοτεινή περίοδο.

Ἡ θέσις τοῦ Ρόσσι ὅτι τό Γαλλικό κομμουνιστικό κόμμα ὑπῆρξε «τό κύριο σῶμα καί ἡ προελαύνουσα πτέρυγα τῆς πέμπτης φάλαγγος» ἐπιβεβαιώνεται καί ἀπό τόν ἱστορικό τῆς Βέρμαχτ Paul Leverkühn ὁ ὁποῖος στό πολύκροτο βιβλίο του Der geheime Nachrichtendienst der deutschen Wehrmacht im Kriege ἀποκαλύπτει τίς σχέσεις τῆς «Ἄμπβερ» (μυστική ὑπηρεσία ἀντικατασκοπίας) μέ τούς Γάλλους κομμουνιστές.

Ἡ συνεργασία αὐτή ἄρχιζε ἀπό τήν διανομή γερμανικοῦ προπαγανδιστικοῦ ὑλικοῦ περνοῦσε στήν ὑπονόμευσι τοῦ ἠθικοῦ τῶν Γάλλων στρατιωτῶν καί ἔφθανε σέ πράξεις δολιοφθορᾶς ἐναντίον τῆς Γαλλικῆς πολεμικῆς βιομηχανίας.

Στίς 31 Ὀκτωβρίου 1939 ὁ ὑπουργός τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Ρωσίας κάνει μιά ἐπίσημη καταγγελία:

> Εἶναι ἐγκληματική ἡ συμμετοχή σ' ἕναν πόλεμο πού κάτω ἀπό τόν μανδύα τοῦ ἀγῶνα γιά τήν Δημοκρατία ἀποβλέπει ἀποκλειστικά στήν καταστροφή τῆς Ναζιστικῆς Γερμανίας...

Γιά τούς Γάλλους κομμουνιστές αὐτό εἶναι τό σύνθημα. Ἤδη ἀπό τίς 13 Ὀκτωβρίου ὁ στρατηγός Alanbrooke εἶχε καταγγείλει μέ δριμύτητα στίς Γαλλικές ἀρχές τό κλίμα τῆς ἡττοπαθείας πού οἱ κομμουνιστές καλλιεργοῦσαν ἀνάμεσα στά στρατεύματά του.

Τόν Νοέμβριο σημειώνεται τό πρῶτο ἐντυπωσιακό σαμποτάζ ὅπλων. «Ἄγνωστοι» καθιστοῦν ἀχρησιμοποίητες 200 κάνες πυροβόλων τῶν 25 mm. Τό ἐπεισόδιο λαμβάνει χώρα στίς πολεμικές ἀποθῆκες τοῦ Montelucon.

Στίς 22 Ἰανουαρίου ὁ στρατηγός Van Overstraeten καταγγέλει ὅτι οἱ κομμουνιστές δέν περιορίζονται ἁπλῶς εἰς τήν ὑπονόμευσι τοῦ ἠθικοῦ τοῦ στρατεύματός του ἀλλά προσπαθοῦν νά ἀνακινήσουν τό πρόβλημα τῆς αὐτονομίας τῶν Φλαμανδῶν.

Τόν Ἀπρίλιο τοῦ 1940 μιά ἀκόμη πρᾶξι δολιοφθορᾶς συγκλονίζει τήν κοινή γνώμη. Ἡ Γαλλική ἀστυνομία συλλαμβάνει ἐπ' αὐτοφόρῳ μιά ὁμάδα κομμουνιστῶν τῶν ἐργοστασίων Farman. Ἡ ὁμάδα αὐτή ἐρύθμιζε τούς κινητῆρες τῶν ἀεροσκαφῶν κατά τέτοιο τρόπο ὥστε νά σκάζουν κατά τήν διάρκεια τῆς πτήσεως σκοτώνοντας τόν πιλότο. Τρεῖς ἀπό αὐτούς θά πληρώσουν μέ τήν ζωή τίς ἄτιμες τους πράξεις...

Ἡ συνέχεια εἶναι γνωστή. Ἡ Γαλλία καταρρέει πρίν ἀκόμη πολεμήση. Ὁ Τορέζ ἀπό τόν ραδιοφωνικό σταθμό τῆς Μόσχας καλεῖ τούς συμπατριῶτες του νά μήν δίδουν βάσι στούς πολεμοκαπήλους καί καγχάζει στό ὄνομα τοῦ «πληρωμένου πράκτορα τῶν Ἰμπεριαλιστῶν» τοῦ στρατηγοῦ Ντέ Γκώλ. Θά χρειασθῆ ἡ ἐπίθεσις τῆς Γερμανίας ἐναντίον τῆς Μέκκας τοῦ Κομμουνισμοῦ γιά νά ξαναθυμηθοῦν ὅλοι τήν ἱστορική τους ἀποστολή. Ὁ «ἐθνικοαπελευθερωτικός πόλεμος» ἄρχιζε μέ μιά καθυστέρησι ἑνός χρόνου, 9 μηνῶν καί 22 ἡμερῶν.

ΤΟ ΔΙΣ ΕΞ ΑΜΑΡΤΕΙΝ ...

Βλέποντας ή δεξιά ότι έχει χρεωκοπήσει,άρχισε νά δίνη στόν λαό,γιά πιπίλισμα,τήν "γνωστή καραμέλα"γιά έθνική ένότητα.

Ξέχασε ότι μέχρι χθές,τό μόνο πού τήν ένδιέφερε ήταν νά γεμίζουν οί τσέπες οί δικές της καί τών φίλων της.
Ήθελε νά μάς ξεπουλήση στούς ξένους καί τά μονοπώλιά τους.
Ήθελε νά προσέχη τόν μεγαλοαστό έφοπλιστή καί άδιαφοροῦσε γιά τόν έργάτη,τόν άγρότη,τόν φοιτητή,τόν συνταξιοῦχο.
Ήθελε ένδυνάμωσι τών μασωνικών στοών.
Έλεγε ότι ή Κύπρος είναι μακριά ότι άνήκουμε στή Δύση.
Φυλάκιζε τούς πατριώτες καί κυνηγοῦσε τούς νέους Έθνικιστές.
Ήθελε...
Καί τώρα μάς μιλάει γιά ένότητα.
Γιά έθνικούς κινδύνους πού θά ζώσουν τόν τόπο,άν δέν ξαναβρεθῆ στήν έξουσία,γιά...
Καθώρισε ότι γιά νά θεωρηθῆ κανείς "έθνικόφρων",άρκεῖ νά είναι άντικομμουνιστής,φιλοαμερικάνος καί νά ψηφίζη τό κόμμα της.Δέν τήν ένδιέφερε άν ήταν ληστής,καταχραστής τοῦ δημοσίου,έγκληματίας,βιαστής,κίναιδος,έκμεταλλευτής τοῦ ίδρώτα τών έργαζομένων.
Άρκεῖ νά ψηφίζη "δεξιά".Τόν βάπτιζε πατριώτη.Αὐτομάτως καλυπτόταν ή άνηθικότητά του.
Χρησιμοποιοῦσε δύο μέτρα καί δύο σταθμά γιά νά κρίνη τούς Έλληνες.
Τούς συνεργάτες τῆς ΚΑ-ΓΚΕ-ΜΠΕ τούς άποκαλοῦσε προδότες (πολύ όρθά).Τούς συνεργάτες τῆς ΣΙΑ,όμως;Τούς έβραιοπουλημένους;Αὐτοί ήταν δικοί της.
Έδωσε όπλα στόν σιωνισμό γιά νά κτυπᾶ πισώπλατα τόν Έλληνισμό.Τόν κατέστησε "κράτος έν κράτει".Έκλεισε τά μάτια στήν οίκονομική ύποδούλωση τοῦ τόπου μας.
Έκανε πώς δέν άντιλαμβανόταν ότι ό σιωνισμός (είτε μέ τήν μορφή τοῦ καπιταλισμοῦ,είτε μέ τήν μορφή τοῦ κομμουνισμοῦ) είναι άντίθετος μέ τόν Έλληνικό τρόπο ζωῆς.
Καί τώρα έχει τό θράσος νά ζητᾶ άπό τόν λαό πού πρόδωσε νά τήν βοηθήση,γιά νά ξανανεβῆ στήν έξουσία.
Ή μόνη βοήθεια πού μπορεῖ νά τῆς δώση ό λαός είναι ΣΧΟΙΝΙ ΚΑΙ ΣΑΠΟΥΝΙ.
Γιατί ή μοίρα τοῦ Ίούδα - κάθε Ίούδα - είναι γνωστή.
Ή ΑΥΤΟΚΤΟΝΕΙ...Ή ΤΟΝ ΚΡΕΜΑΝΕ.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΔΗΜ.ΣΠΥΡΙΔΗΣ

Ο γιατρός Γ. Οικονομόπουλος.

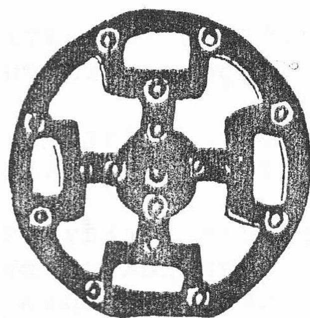
ΝΑΡΚΩΤΙΚΑ-ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΣΘΕΝΕΙΑ

Στις ΙΙ.3.87 κατά τη διάρκεια συνέντευξης Τύπου,ο ψυχίατρος Γ.Οικονομόπουλος έκανε δημόσια χρήση χασίς σε ένδειξη διαμαρτυρίας για το Σ.Ν περί ναρκωτικών.
Οπως είναι γνωστό στο Σ.Ν δεν γινόταν διαχωρισμός ανάμεσα στα "σκληρά" ναρκωτικά και στα απλά ευφορικά(όπως το χασίς) και όλοι οι χρήστες είχαν από το Σ.Ν την ίδια αντιμετώπιση.
Ο κ.Οικονομόπουλος δικαιολόγησε την πράξη του στους δημοσιογράφους με τα παρακάτω λόγια:

Είμαι σαφώς εναντίον των ναρκωτικών, γιατί δημιουργούν εξαρτημένα άτομα και συντελούν στην αύξηση της εγκληματικότητας.

Η πρότασή μου είναι να αφεθεί ελεύθερο το χασίς, γιατί είναι απλό ευφορικό και δεν δημιουργεί εξάρτηση. Για να «χτυπηθεί» το εμπόριο ηρωΐνης, έχουμε προτείνει στην κυβέρνηση να προσέρχονται οι τοξικομανείς στα νοσοκομεία και να τους χορηγείται δωρεάν η δόση τους».

Για μας βέβαια,δεν έχει τόση σημασία άν ο χρήστης ναρκωτικών μπορεί ή δεν μπορεί να βρεί την δόση του δωρεάν, ούτε αν η χρήση των σκληρών ναρκωτικών πρέπει να αντιμετωπίζεται με μεγαλύτερη αυστηρότητα από το Νόμο.
Για μας το πρόβλημα βρίσκεται στην ίδια την φύση των ναρκωτικών και στους λόγους που διευκολύνουν την διάδοσή τους.
Πιστεύουμε ότι τα ναρκωτικά είναι μια κοινωνική ασθένεια που τα τελευταία χρόνια έχει λάβει τα χαρακτηριστικά της επιδημίας.Οι επιδημίες δεν αντιμετωπίζονται ούτε με ημίμετρα,ούτε με ευχές.Χρειάζεται αποφασιστικότητα,προγραμματισμός και συνέπεια.Πρώτο απαραίτητο μέτρο της Πολιτείας πρέπει να είναι η καθιέρωση της θανατικής ποινής για τους έμπορους των ναρκωτικών.....

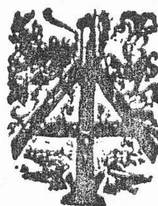

ALVARO SANTOS

Στίς 24 Μαΐου τοῦ 1984 δολοφονήθηκε στήν Λισσαβώνα ὁ σύντροφος ALVARO SANTOS.
Εἶχα τήν τιμή νά τόν γνωρίσω τό 1983.
Ἠταν ἕνας ἁπλός ἄνθρωπος,σοσιαλιστής,θάφτηκε κάτω ἀπό τήν σημαΐα τοῦ Ἐθνικοσοσιαλισμοῦ,τήν σβάστικα,ἀπό Πορτογάλους συντρόφους.
Ἠταν 30 ἐτῶν,χωρισμένος καί εἶχε ξαναπαντρευτεῖ μέ μία συντρόφισσα.
Ἠταν ἕνας ἀπό τούς κυριώτερους συνεργάτες τοῦ M.PINTO τοῦ CEDADE τῆς Λισσαβώνας.
Ὁ A.SANTOS δολοφονήθηκε ἀπό μιά ὁμάδα ναρκομανῶν,ὅταν προσπάθησε νά βοηθήση νά σωθῆ ἀπό αὐτούς ὁ μικρότερός του ἀδερφός.
Γιά τούς νεκρούς μας πρέπει νά παίρνουμε ἐκδίκηση.

Γ.Σ.

ALVARO SANTOS: Π Α Ρ Ω Ν

Η ΘΑΝΑΣΙΜΗ ΚΡΙΣΗ ΤΟΥ ΛΕΥΚΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

του:OSWALD SPENGLER

Το μεγάλο πρόβλημα βρίσκεται στη πιθανότητα της καταρρεύσεως των λευκών δυνάμεων.Ενάντιά τους στρέφεται μιά συντριπτι-κά ανώτερη δύναμη,που βάζει σε σκέψεις.
Ποιές όμως είναι οι δυνάμεις εκείνες που διαθέτει ο λευκός κόσμος,σε θέση να αναπτύξουν μιά πνευματική και υλική αντίσταση σε παρόμοια απειλή;
Οπως τουλάχιστον φαίνεται με μιά πρώτη ματιά,ελάχιστες.
Οι λευκοί λαοί έχουν αποκάμει από την υπερβολική πνευματική καλλιέργεια.Στη προσπάθειά τους να πετύχουν μια τυπική ανύψωση και μιά εσωτερική τελειοποίηση,εξάντλησαν κάθε τι που μπορούσε να διαθέτει πνευματική συνοχή.
Το αποτέλεσμα είναι ότι δεν απόμειναν παρά τα καρβουνα για να μη πούμε οι στάχτες.
Κάτι τέτοιο βέβαια δέν συμβαίνει παντού.
Οσο πιό λίγο ένας λαός με διευθ ύνουσα αρμοδιότητα μπερδεύεται στη δίνη του ανεμοστρόβιλου,τόσο περισσότερο διατηρεί το χάος εκείνο που εκδηλώνεται με συγκεκριμένες μορφές.
Όταν αρχίζει να πνέει ο ανεμοστρόβιλος των μεγάλων αποφάσεων όπως συνέβη στά 1914,από τις κρυμμένες σπίθες ξεπηδούν τελείως ξαφνικά φλόγες.
Στη γερμανική φυλή,την ισχυρότερη φυλή που παρουσιάστηκε ποτέ λαγοκοιμούνται ακόμα και σήμερα οι μεγαλύτερες δυνατότητες.Όταν όμως εδώ γίνεται αναφορά στή φυλή πρέπει να σημειωθεί ότι ο όρος δεν αντιμετωπίζεται με το δαρβινιστικό ή το υλιστικό νόημά του,ένα νόημα που σήμερα είναι τόσο πολύ του συρμού ανάμεσα στούς αντισημίτες της Ευρώπης και της Αμερικής.
Η φυλετική ενότητα των ανθρώπων είναι μιά παράδοξη έκφραση αν σκεφτούμε ότι από αιώνες τώρα όλα τα γένη και τα είδη έχουν αναμειχθεί και ότι ειδικά στις πολεμικές κοινότητες κάθε ξένος "ράτσας" ήταν πάντα καλοδεχούμενος,χωρίς κανείς να νοιάζεται για τη φυλή από την οποία προερχόταν.
Οποιος μιλά πολύ γιά φυλή ,σημαίνει πως την έχει χάσει.
Εκείνο που έχει σημασία δεν είναι η καθαρότητα της φυλής αλλά η φυλετική δύναμη που κατασκηνώνει σε κάθε λαό.
Αυτή κατα κύριο λόγο,εκδηλώνεται με τη φυσική ,τη στοιχειώδη γεννητικότητα,με τον αριθμό των παιδιών που όσο και να τον ξωδεύουν τα ιστορικά γεγονότα,δεν μπορούν σε καμμιά περίπτωση να τον εξαντλήσουν.
Σύμφωνα με τό γνωστό απόφθευγμα του Φρειδερίκου του Μέγα,επίκαιρο όσο ποτέ,ο θεός βρίσκεται στο πλευρό των ισχυρότερων ταγμάτων.
Τα εκατομμύρια των νεκρών του Παγκοσμίου πολέμου,σε σχέση πάντα με τη ράτσα, στάθηκαν ότι καλύτερο μπορούσαν να παρουσιάσουν οι λευκοί λαοί παρ'όλα αυτά η φυλή φαίνεται από την ταχύτητα με την οποία μπορεί ν'αντικαταστήσει τους νεκρούς αυτούς.
Ενας Ρώσος μου έλεγε:Ολα όσα θυσιάσαμε στην επανάσταση, η ρωσίδα θα μας τα ξαναφτιάξει μέσα σε δέκα χρόνια.

Αυτό ειναι το πραγματικό ένστικτο·παρόμοιες φυλές είναι ανίκητες.

Το χυδαίο δόγμα του Μάλθους που εξυμνεί την στείρωση σαν κατι προοδευτικό και που προπαγανδίζεται σήμερα σ'όλα τα λευκά Έθνη το μόνο που αποδεικνύει ειναι ότι οι διανοούμενοι σάν αυτόν δεν έχουν φυλή.Δέν είναι καθόλου αληθειπο ότι οι οικονομικές κρίσεις ξεπερνιούνται με την μείωση του πληθυσμού.Συμβαίνει ακριβώς το αντίθετο:Τα "ισχυρά" ταγματα που δίχως αυτά δεν μπορεί να υπάρξει μεγάλη πολιτική, υπερασπίζονται,ενδυναμώνουν και εμπλουτίζουν την οικονομική ζωή.

Η γυναίκα "ράτσας" δεν θέλει να είναι "συντρόφισσα" ή"ερωμένη" αλλά μητέρα όχι μόνο ενός παιδιού αλλά πολλών.Το ένστικτο των ισχυρών φυλών εκφράζεται μέσα από την χαρά της πολυμελούς οικογένειας,μέσα από την πίστη ότι ότι η στειρώση είναι η σκληρότερη κατάρα που μπορεί να χτυπήσει τη γυναίκα και μέσα από αυτή,το γένος.

Από αυτό ακριβώς το ένστικτο πηγάζει και η έμφυτη ζήλεια που αναγκάζει μιά γυναίκα να πάρει από κάποια άλλη τον άνδρα που επιθυμεί να είναι πατέρας των παιδιών της..

Ο άνθρωπος θέλει ν'αποκτήσει γερά παιδιά,σε θέση να διατηρήσουν το όνομά του και μετά τον θάνατό του,να μεγαλώσουν το έργο του....

Για το λόγο αυτό η ιδέα της κληρονομικότητας είναι αναπόσπαστο τμήμα του γερμανικού γάμου.

Αν καταρρεύσει η αρχή της ιδιοκτησίας,τότε εξαφανίζεται ολοκληρωτικά και το νόημα της οικογένειας.Οποιος πολεμά το ένα,πολεμά αναπόφευκτα και το άλλο.

Η αρχή της ιδιοκτησίας που είναι σύμφυτη με την ύπαρξη κάθε αγροκτήματος,κάθε εργοστασίου,έχει ταυτίσει την ανώτερη συμβολική της έκφραση με τη κληρονομική μοναρχία,εγγυάται τη δύναμη του ενστίκτου της φυλής.

Ο σοσιαλισμός όχι μόνο στρέφεται εναντίον της αλλά ζητά την εξαφάνισή της.

Δυστυχώς όμως ο εκφυλισμός της λευκής οικογένειας,αναπόφευκτη συνέπεια της δημιουργίας των μεγαλουπόλεων,γίνεται αφορμή για τη καταστροφή της"φυλής" των Εθνών.

Χάνεται το ενδιαφέρον να είναι κανείς άνδρας ή γυναίκα και μαζί μ'αυτό χάνεται και η θέληση για τη διαιώνιση του είδους.Ζούν μόνο για τους εαυτούς τους και αδιαφορούν για το μέλλον των επερχομένων.

Το Εθνος,κοινωνία που ξεκίνησε σαν ένας οργανικός ιστός οικογενειών,κινδυνεύει να εξελιχθεί,αρχή κάνοντας από τις πόλεις,σε κοινωνίες μαζανθρώπων όπου καθένας επιθυμεί να κερδίσει από τη ζωή και από τους άλλους τη μεγαλύτερη δυνατη,ποσότητα απολαύσεων-PANEM ET CIRCENCES.

Η γυναικεία χειραφέτηση της εποχής του IBSEN δεν είχε σαν στόχο την απελευθέρωση της γυναίκας από τον άνδρα αλλά από το βάρος της μητρότητας·η σύγχρονη χειραφέτηση των ανδρών έχει σα στόχο την απελευθέρωσή τους από τις υποχρεώσεις τους απέναντι στην οικογένεια,στο λαό,στο Κράτος.

::

Η φυλή "λαγοκοιμάται"μέσα σε κάθε λαό και περιμένει την αφύπνηση μιάς μεγάλης εποχής.
Στο πλανήτη μας,ο αγώνας για την επικράτηση,έχει ήδη αρχίσει.Αν θέλουμε να ζήσουμε,πρέπει να ξεπεράσουμε τον φιλειρηνισμό του φιλελεύθερου αιώνα.Οι αντιπολεμικές κραυγές πρέπει να θεωρηθούν σαν μια διανοητική έκφραση ή αντιπροσωπεύουν μια ουσιαστική φυγομαχία μπροστά στην ιστορία με τίμημα την αξιοπρέπεια,την τιμή και την ελευθερία;

Η ίδια η ζωή είναι πόλεμος.Μπορεί κανείς από τη μιά να καταδικάζει το νόημα της ζωής και από την άλλη να παρουσιάζεται σαν υπερασπιστής του;

Με τη συμπεριφορά του,φαίνεται ότι επιδιώκει με φανατισμό μια ηρεμία τύπου FELLAH,μια σιγουριά ενάντια σε κάθε τι που θα μπορούσε να ταράξει τον σταθερό καλπασμό των ημερών,ενάντια στο πεπρωμένο ,οπουδήποτε κι αν αυτό παρουσιαστεί:ένα είδος MIMIKRY απέναντι στη Παγκόσμια ιστορία, το HAPPY END μιάς άδειας υπάρξεως,όπου μέσα της η αϊδία,η μουσική JAZZ και οι νέγρικοι χοροί,συνοδεύουν το πένθιμο εμβατήριο ενός μεγάλου πολιτισμού.

Κάτι τέτοιο δεν μπορεί ούτε πρέπει να συμβεί ποτέ.Πιθανότατα ολαγός να είναι σε θέση να εξαπατήσει την αλεπού. Ο άνθρωπος όμως δεν μπορεί να εξαπατήσει τον άνθρωπο.

Οι έγχρωμοι λαοί ψηλαφίζουν τους λευκούς την ώρα που μιλούν για "ανθρωπότητα"και για μόνιμη ειρήνη˙οσμίζονται την ανικανότητά τους και την ολοκληρωτική έλλειψη διαθέσεως να αντισταθούν.

Στο σημείο αυτό χρειάζεται μια μεγάλη εκπαίδευση που εγώ την ονόμασα Πρωσσική και που δεν θα είχα κανένα πρόβλημα να την ονομάσω και σοσιαλιστική.....
Δεν έχουμε δικαίωμα να επιτρέψουμε στους εαυτούς μας την πολυτέλεια της κούρασης.Ο κίνδυνος χτυπά τη πόρτα.Οι έγχρωμοι δεν ειναι ειρηνιστές˙δεν εκτιμούν τη ζωή μόνο από τη διάρκειά της.Αν πέσει το σπαθί από τά χέρια μας,θα σκύψουν και θα το σηκώσουν.

Κάποτε αντιμετώπιζαν τους λευκούς με δέος˙ σήμερα όμως τους περιφρονούν.
Αν οι λευκοί λαοί,άνδρες και γυναίκες συμπεριφερθούν απέναντί τους με τον ίδιο τρόπο που συμπεριφέρονται στά σπίτια τους ή στις χώρες των έγχρώμων,στα μάτια τους θα λάμψει η ετυμηγορία....
Σήμερα που οι ίδιοι είναι δύναμη,η μυστηριώδης ψυχή τους που ποτέ δε θα καταλάβουμε,ορθώνεται και κοιτά τους λευκούς από ψηλά,σαν κάτι το ξεπερασμένο.

(Από το βιβλίο JAHRE DER ENTSCHEIDUNG)

ΒΑΣΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ ΠΑΝΩ ΣΤΟΝ OSWALD SPENGLER

H.FREYER:
"DAS PROBLEM SPENGLER " ,I920
J.SCHIKOWSKI:
"EINE NEUE GESCHICHTSPHILOSOPHIE " ,I920
B.CROCE:
"PESSIMISMO STORICO IN GERMANIA " ,I920
O.SELZ:
"OSWALD SPENGLER UND DIE INTUITIVE METHODE IN DER GESCHICHTSFORSCHUNG " ,BONN I922
M.HAVENSTEIN:
"NIETZSCHE ALS ERZIEHRER ", BERLIN I922
A.FAUCONNET:
"OSWALD SPENGLER ",PARIS I925
V.BEONIO-BROCCHIERI:
"SPENGLER-LA DOTTRINA POLITICA DEL PANGERMANESIMO POST-BELLICO " ,MILANO I928
L.GIUSSO:
"IDEALISMO E PROSPETTIVISMO " ,NAPOLI I933
E.GUNTHER GRUNDEL:
"JAHRE DER UEBERWINDUNG ",BRESLAU I934
J.VON LEERS:
"SPENGLERS WELTPOLITISCHES SYSTEM UND DER NATIONAL-SOZIALISMUS ",BERLIN I934
K.MUHS:
"SPENGLER UND DER WIRTSCHAFTLICHE UNTERGANG EUROPAS " BERLIN I934
L.GIUSSO:
"SPENGLER E LA DOTTRINA DEGLI UNIVERSI FORMALI " NAPOLI I936
E.GAUHE:
"SPENGLER UND DIE ROMANTIK ",BERLIN I937
M.MANDELBAUM:
"THE PROBLEM OF HISTORICAL KNOWLEDGE ",N.YORK I938
E.VERMEIL:
"DOCTRINAIRES DE LA REVOLUTION ALLEMANDE ",PARIS I938
C.ANTONI:
"DALLO STORICISMO ALLA SOCIOLOGIA ", FIRENZE I939
L.GIUSSO:
"LO STORICISMO TEDESCO ", MILANO I944
M.SCHRÖTER:
"METAPHYSIK DES UNTERGANGS ",MÜNCHEN I94
A.MOHLER:
"DIE KONSERVATIVE REVOLUTION IN DEUTSCHLAND " STUTTGART I949
H.S.HUGHES:
"O.SPENGLER-A CRITICAL ESTIMATE " ,N.YORK I952
P.A.SOROKIN:
"SOCIAL PHILOSOPHIES OF AN AGE OF CRISIS " LONDON I952

TELEX...TELEX...TELEX...TELEX...TELEX...TELEX...

'Αλικάντε:Τό CENTRO DE ESTUDIOS HISTORICOS REVISIONISTAS ESPANOL ἐκδίδει τό περιοδικό REVISION πού τό τελευταῖο τεῦχος πού λάβαμε εἶναι ἀφιερωμένο σέ θέματα ἱστορικῆς ἀναθεώρησης ὅπως:Ι936 Η ΕΚΤΕΛΕΣΗ ΤΟΥ JOSE ANTONIO,Ι946 ΕΚΔΙΚΗΣΗ ΤΗΣ ΝΥΡΕΜΒΕΡΓΗΣ,Ι956 ΟΥΓΓΑΡΙΑ Η ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΠΟΥ ΔΕΝ ΗΡΘΕ,SUEZ.

SKINS:Τό "νέο κίνημα" τῆς νεολαίας πού συνεχῶς κερδίζει ἔδαφος,τό κίνημα τῶν "SKINS"ἔχει ἀντιπροσώπους σέ ὅλη τήν Εὐρώπη:α)BRAS TENDU,TOD,BP 33Ι,37303 JOUE LES TOURS,FRANCE.Ριζοσπαστικό περιοδικό,ἀκροσοσιαλιστικό. Ἔχει ἐπαφές μέ τήν ὁμάδα τοῦ WHITE NOISE CLUB,μέρος τοῦ 'Αγγλικοῦ N.F.,πού ὀργανώνει συναυλίες τῶν SKINS σ'ὅλη τήν Εὐρώπη μέ φυλετικό χαρακτήρα.β)LA REBELLE BLANS.Ὄργανο τῶν Γάλλων SKINS.γ)THE TRUTH AT LAST. Ἔκδοση τοῦ BRITISH MOUVEMENT μέ τάση SKINS.δ)CLASE OBRERA.Ἔκδοση τῶν SKINS τῆς Βαρκελώνης,πού δημοσιεύει γνῶμες τῶν SKINS-NAZI.ALEX SORO,STO CRISTO 44,PREMIA DE MAR,BARCELONA-SPAIN.

Τό BRITISH MOUVEMENT συνεχίζει τήν ἔκδοση τοῦ THE SUNWHEEL,μέ ριζοσπαστικό περιεχόμενο καί ἐναντίον τῶν ἐγχρώμων μεταναστῶν.

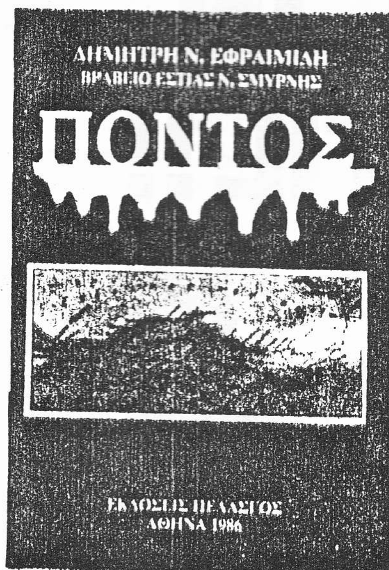
Τό ΡΕΝΕ στίς ἐκλογές στή Νορμανδία συγκέντρωσε τό 6% τῶν ψήφων.'Ο ἡγέτης του COUTARD δικάστηκε μέ τήν κατηγορία "ἀπολογία στό ρατσισμό"

Λονδίνο:Μαθήματα γιά ἐπιβίωση σέ ἕνα πολύ πρωτότυπο σχολεῖο.Οἱ ἐνδιαφερόμενοι ἄς γράφουν:THE EDDIE MC GEE SURVIVAL,PATELEY BRIDGE,YORKSHIRE HG3 3DG ENGLAND.

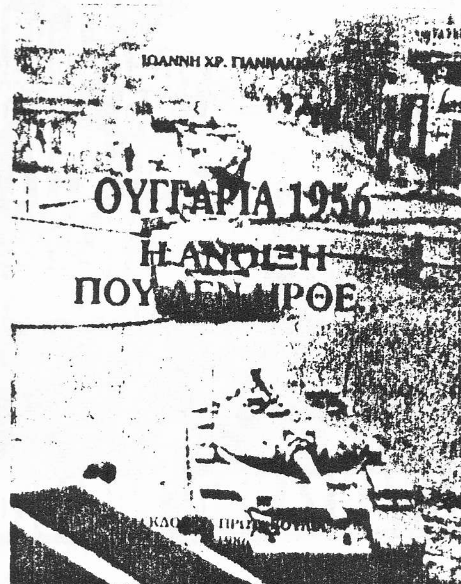
Μελβούρνη:Τό AUSTRALIAN NATIONALIST MOUVEMENT ἐκδίδει τό περιοδικό THE NASIONALIST,τό ὁποῖο εἶναι πολύ ἐμφανίσημο καί ἀναφέρεται πάνω σέ θέματα γιά τήν ἄμυνα τῆς φυλῆς καί τά κτυπήματα τῶν ἐγχρώμων μεταναστῶν στήν Αὐστραλία.

'Αθήνα:Φίλος τοῦ περιοδικοῦ μᾶς πληροφόρησε,ὅτι συνεντεύξεις ποῦ πῆρε ἀπό παράγοντες τοῦ ἐθνικιστικοῦ χώρου,θά κυκλοφορήσουν στήν Εὐρώπη μέ τόν τίτλο "Η ΕΘΝΙΚΙΣΤΙΚΗ ΕΛΛΑΣ ΣΗΜΕΡΑ"

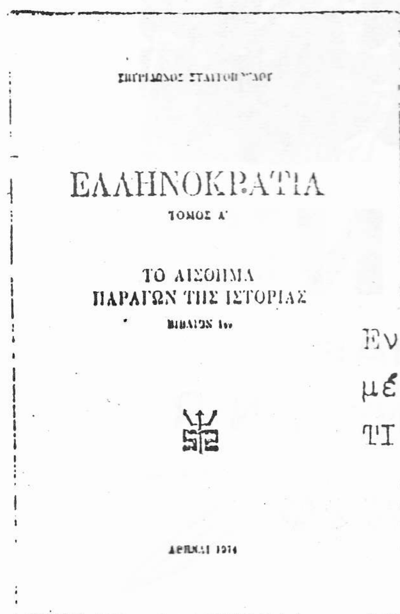
ΒΙΒΛΙΟΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ

Τα πάθη μιάς αλύτρωτης Πατρίδας.
Το χρονικό μιάς τραγωδίας.

Η Ανοιξη που δεν ήρθε....
Για την ελευθερία του, ένας ολόκληρος λαός πνίγεται στο αίμα.

Ενα πολύ αξιόλογο βιβλίο που περικλείει μέσα του την Κοσμοθεωρία της ΕΛΛΗΝΟΚΡΑΤΙΑΣ.(Σπύρος Σταυρόπουλος, Ιπποκράτους Ι02)

MOVILIZACION ESTUDIANTIL!!

BB.AA-CENR

BASES AUTONOMAS

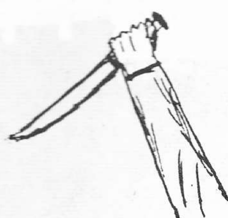
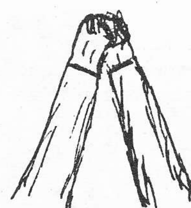
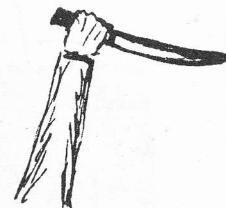
COORDINADORA DE ESTUDIANTES N-R

Ap. Correos 45.120 MADRID
28080

Α ΕΚΔΟΣΗ ΕΘΝΙΚΙΣΤΙΚΗ ΠΟΙΗΣΙΣ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΠΥΡΡΙΧΙΟΥ

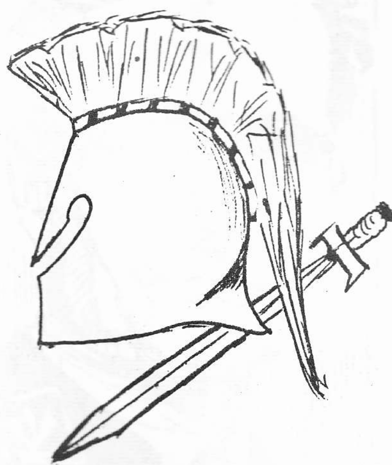
Μέ χέρια ὑψωμένα,
σφιχτά κρατώντας τά σπαθιά.
Μέ νεῦρα τεντωμένα
πετώντας φλόγες,ἡ ματιά.
Κυτώντας στά οὐράνια,
τόν ἥλιο τόν ὁδηγητή.
Μέ δίψα περιμένουν,
νά τούς δωθῆ θεία πνοή.

Τά τύμπανα χτυπᾶνε,
σπάζοντας τήν μυστηριακή σιωπή.
Τό μήνυμά τους στελνουν,
γιά νά ἀρχίση ἡ τελετή.
Καί κάτω ἀπό τόν γαλάζιο,
ἀτλαντοστηριζόμενο οὐρανό,
ἡ φύση πού ζῆ ἁρμονικά,
τῆς λύρας τονίζει τόν ρυθμό.

Ἡ θεία μελῳδία,
βράζει τό αἷμα στήν καρδιά.
Δίδει τό ἱερό τοπίο,
ὀλύμπια λάμψη στά κορμιά,
οἱ ἄριστοι τοῦ ἔθνους,
κινήσεις κάνουν ζηλευτές,
τό ἔργο τοῦ Πυρρίχου,
ἀρχίζουν ἡμίθεοι πολεμιστές.

Θ.Η.

ΕΠΙΔΙΩΞΙΣ

Κράμα ἀπό σίδερο καί ἀπό ἀτσάλι
δημιούργησε τήν θέλησή μας
τήν πίστη,τήν τιμή μας
τόν Ἐθνικιστή.

......

Τήν δύναμη,μᾶς δίνει
τό ἔργο τῶν προγόνων,
ὁ θάνατος ἡρώων,
τό Ἔθνος,ἡ φυλή.

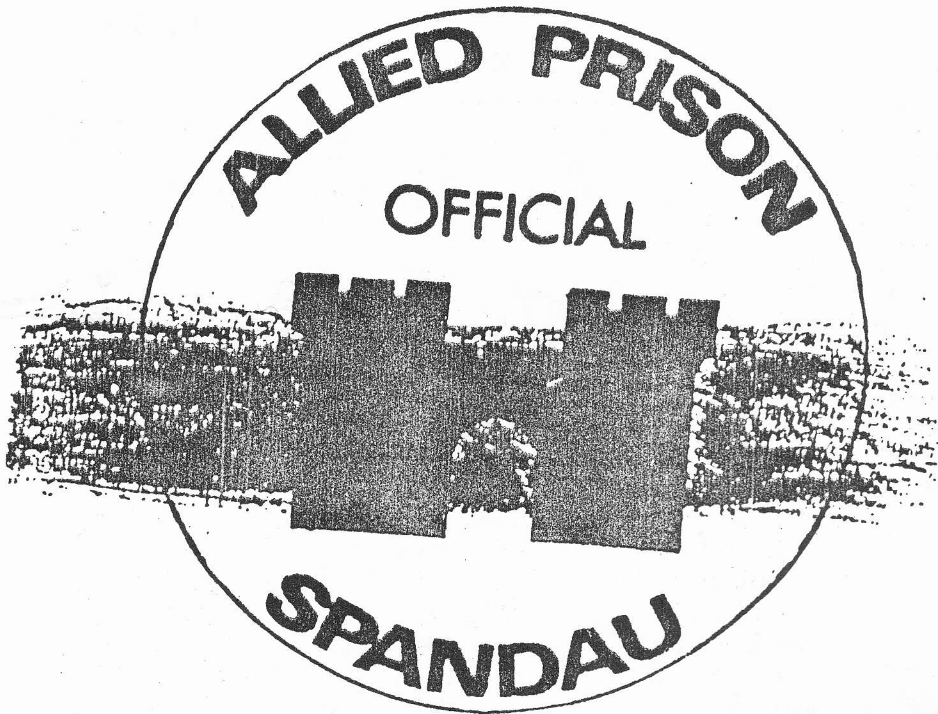
......

Προσφέρουμε θυσία,στό μέλλον
τήν ζωή μας.
Ἡ πίστις μας,τιμή μας.
Ἀγώνας συνεχής.

......

Ἡ τελική ἡ νίκη
μόνη ἐπιδίωξίς μας
ἡ ἐκλεκτή φυλή μας
στόν κόσμο θριαμβευτής.

Θ.Η.

FREEDOM FOR RUDOLF HESS

BON de COMMANDE

à retourner à la Librairie Française, 27 rue de l'Abbé Grégoire, 75006 Paris. Tel : (1) 42. 22. 40. 33

NOM .... Prénom ....

Adresse d'envoi ....

Code Postal .... VILLE .... Tel ....

commande les ouvrages :

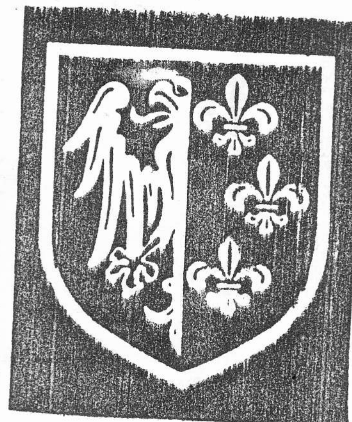
AUTEUR	TITRE	PRIX
....		....
....		....
....		....
....		....
....		....
....		....
....		....
....		....
....		....
	TOTAL	....

et joint le réglement à la commande. Tous nos envois sont recommandés au-dessus de 400F. Au-dessous de cette valeur, ajouter 6F 70.

LA LIBRAIRIE FRANCAISE

LES VOLONTAIRES... LES HÉRÉTIQUES...
LES NOSTALGIQUES...

Le 22 juin 1941, à l'aube, s'engageait une des plus colossales batailles de l'histoire de l'Humanité. L'Opération Barbarossa, ainsi baptisée par Hitler, allait voir l'Allemagne, rompant son pacte conclu avec Staline en 1939, se ruer à l'assaut de l'U.R.S.S.

La propagande allemande transformera rapidement le conflit en Croisade européenne contre le bolchevisme. Dans les pays alliés ou satellisés de l'Allemagne, en Italie, en Roumanie, en Hongrie, en Slovaquie, en Croatie, de véritables armées furent levées et largement sacrifiées pour les besoins de ce front.

Dans les pays neutres ou occupés, des unités de volontaires rassemblèrent par dizaines de milliers les militants de mouvements fascistes nationaux, unités qui furent progressivement encadrées par la Waffen SS, dont l'ambition était de constituer l'embryon d'une Grande Armée européenne de conception germanique et nationale-socialiste.

En France, dès le 22 juin 1941, une Légion des Volontaires Français contre le Bolchevisme fut constituée à l'initiative des partis fascistes et collaborationnistes, tel le P.P.F. de Jacques DORIOT (qui s'engagea personnellement), le Francisme de Marcel BUCARD ou le R.N.P. de Marcel DÉAT.

La L.V.F. fut autorisée par le gouvernement officiel de l'Etat Français et le Maréchal PÉTAIN déclara lui-même qu'elle «détenait une part de l'honneur militaire français». Pierre LAVAL, chef du gouvernement, affirmait pour sa part «souhaiter la victoire de l'Allemagne car, sans cela, le Bolchevisme s'installerait partout».

Plus tard, les avatars de la L.V.F., puis l'évolution de la Milice, aboutiront à la création de la Division Charlemagne. Bien entendu, l'épuration des Volontaires ayant endossé l'uniforme allemand fut terrible.

ST LOUP décrit dans ces trois livres, qui étaient introuvables depuis plusieurs années et qui viennent d'être réédités, les motivations, les combats et les aventures de la L.V.F. («LES VOLONTAIRES»), de la Division Charlemagne («LES HÉRÉTIQUES») et des rescapés de l'après-guerre («LES NOSTALGIQUES»).

Prix de chaque volume

«Les Volontaires», 508 pages, réimpr. 1986 : 150F
«Les Hérétiques», 524 pages, réimpr. 1986 : 150F
«Les Nostalgiques», 254 pages, réimpr. 1986 : 120F
Prix des 3 volumes ensemble : 390F

Autres ouvrages disponibles de ST LOUP :

«Götterdammerung» ou Rencontre avec la Bête, consacré à l'agonie de l'Allemagne 229p, 1986 88F
«Face Nord» · 310 pages, 1986
«La Montagne n'a pas voulu» · 228 pages, relié, 1978 105F
«Le Boer attaque», commandos sud africains au combat (1881 1978) 224p 175F
«La République du Mont Blanc» · 286 pages, 1982 64F
«Le Sang d'Israël», Palestine terre compromise 318 pages, 1970 80F

Francis BERTIN, dans sa monumentale «EUROPE DE HITLER» en trois volumes, décrit ce que furent les Alliés et les Collaborateurs de l'Allemagne pendant la Seconde Guerre mondiale (France non comprise) dans les pays occupés ou juridiquement alliés du Reich 70F

Le Tome 1 : «LES DÉCOMBRES DES DÉMOCRATIES» est consacré aux premiers pays occupés par l'Allemagne allemande : Tchéco-slovaquie, Pologne, Danemark, Norvège, Hollande, Luxembourg, Belgique ainsi que la collaboration britannique... puisque les îles anglo-normandes furent occupées pendant toute la guerre par les Allemands. 276 pages, photos ht, 1976 89F

Le Tome 2 : «LA MARCHE VERS L'EST» examine le sort des régimes et des forces collaboratrices de l'Europe slave et balkanique. 244 pages, 1977 89F

Le Tome 3 : «LES ALLIÉS DU REICH» expose les raisons et les modalités de l'alliance disparate de pays européens avec l'Allemagne : Finlande, Hongrie, Bulgarie, Roumanie et République Sociale Italienne. 267 pages, 1977 89F

Les 3 volumes de «L'EUROPE DE HITLER» 255F

La réédition du «PROCES DU MARECHAL PÉTAIN» permet de situer très différemment, le Chef et le Régime de l'Etat Français. 336 pages, grand format, réimpr. du Journal Officiel. 270F

Ernst NOLLTE, dans «LES MOUVEMENTS FASCISTES», fait le bilan sans complaisance des partis et des régimes qui se réclamèrent du Mussolini et/ou de l'Allemagne nationale-socialiste. 360 pages, 1969 70F

Francois DUPRAT, dans «LES CAMPAGNES DES WAFFEN SS», montre ce que fut cette ébauche d'une Armée Européenne antibolchevique, vouée aux gémonies par les Démocraties victorieuses. Tome 1 : 310 pages, 100F – Tome 2 : 248 pages, 75F

«L'ASCENSION DU M.S.I.» explique fort utilement au public français le Néo Fascisme du Mouvement Social Italien. 174 pages 1970 30F

BON de COMMANDE

à retourner à la Librairie Française, 27 rue de l'Abbé Grégoire, 75006 Paris. Tel : (1) 42. 22. 40. 33